

- herbatea-virág (Fotos, Háromszék m.).
- Sambucus nigra* termése: csete (Veszprém).
- Solanum tuberosum* L.: bolyóka (Kis-Kapus, Kolozs m.).
- Sonchus oleraceus* L.: disznókáposzta (Fotos, Háromszék m.).
- Stellaria Holostea* L.: mezsei szegfű (Kis-Kapus, Kolozs m.).
- Stellaria media* L.: pipehúr (Szucsák, Kis-Kapus, Kolozs m.).
65. *Symphoricarpos racemosus*: zsidó-cseresznye (Veszprém).
- Symphytum officinale* L.: cigány-picsa (Arad).
- Symphylum tuberosum* L.: méh-virág (M.-Gyerő-Vásárhely).
- Taraxacum officinale* L.: kutyatej (Veszprém).
- cikória (Fotos, Háromszék m.).
- pipevirág (Kőrispatak, Udvarhely m.).
- békavirág (Zilah, N.-Károly, Kolozsvár, Kis-Kapus).
- pimpó (F.-Méra, Abaúj-T. m.).
- Tilia*: zádoga-virág (Fotos, Háromszék m.).
70. *Tragopogon pratensis* L.: bakszaka (Fotos, Háromszék m.).
- * *Trifolium* sp.: bornyúvirág (Fotos, Háromszék m.).
- Tussilago Farfara* L.: marti lapu* (Torda, Kolozsvár, Betlen, Szucsák).
- * Levele összevágva széltében-hosszában, mint káposzta, ismert eledel.
- tyúkvirág vagy marti lapu (Fotos, Háromszék m.).
- Typha angustifolia* L.: nádi botyikó vagy botikó (Fotos, Háromszék m.).
- Veratrum nigrum* L.: tyúkbolondító (Betlen, Szolnok-D. m.).
- zászpa (Kis-Kapus, Kolozs m.).
75. *Verbascum Thapsus* L.: sárga kökercsin (Debreczen).
- Viscum album* L.: enyves bogyo (Veszprém).
- lép (Nagy-Károly).
- Viola tricolor* v. *hortensis*: árvácska, papszakáll (Nagy-Károly).
- császarszakáll (Szucsák, Kolozs m.; Fotos, Háromszék m.).

Péterfi Márton: A magyarországi Weisia-fajokról.*

Hazslinszky a magyar birodalom lombos mohairól írott munkájában hat *Weisia*-fajt ismertet. A hat közül egy *Rhabdoweisia* Br. eur. (Rh. fugax. [Hedw.] Br. eur.), három meg *Dicranoweisia* Lindb. [D. cirrhata (L.) Lindb., *crispula* (Hedw.) Lindb., *compacta* (Scheich.) Schimp.] génszbeli faj. Mint ilyenek közléről rokonok ugyan a *Weisia*-fajokkal, de az újabb bryológia generikusan is elkülöníti ezektől. Marad tehát igazi *Weisia*-fajunk kettő. Egyik a mindenütt előforduló *Weisia viridula* (L.) Hedw., másik a csak Déváról is nemrég ismertetem** *Weisia rutilans* (Hedw.) Lindb., mely hazai lombosmoh-flóránk egyik ritkábban előforduló tagja. E két *Weisia*-fajunkhoz most két. hazánk egész területére nézve új fajt csatolhatok. Az egyik faj a »Bryologia germanica« szerzői által először leírt *Weisia crispata* (Br. germ.) Jur., a másik pedig Juratzka *Weisia Ganderi*-je, mely Európa legritkább *Weisia*-ja.

A *Weisia crispata* (Br. germ.) Jur. in *Laubmfl. Oest.-Ung. p. 11* (1882.) Európa középtengeri, valamint nyugoti vidékein, a mészkősziklák legjellemzőbb, gyakori moha és mint ilyen Dalmáciában is nő. Fiumei előfordulása is valószínű. Hazai területen Boicza (Kisbánya) mellett szedtem Hunyad-

* A növénytani szakosztálynak 1902. évi november 12-iki ülésén előterjesztette Schilberszky Károly.

** Növénytani Közlemények 1902. 66. old.

megyében. Itt is mészkösziklák hasadékában nő az *Encalypta vulgaris* (L.) Hoffm. feltűnően rövid tokocskájú alakjával és a *Hymenostomum tortile* (Schwägr.) Br. eur. társaságában.

Ez a faj egylakú virágzatú, a perichaetium levelei eresek. Egészen olyan termetű, mint az említett *Hymenostomum*. Az erdélyi mohocskák minden tekintetben megegyeznek a külföldi példákkal, csupán tojásdad (nem hengeres) tokjukkal ütnek el azoktól. Nagyon feltűnő e faj csenevész peristomiuma, mely jellemvonás, valamint a levél szerkezetében észlelhető különbségek igen jól elválasztják a hozzá némileg hasonló *Weisia viridula* (L.) Hedw. mészkövön növény alakjaitól.

A másik új *Weisia*-fajunk: a *Weisia Ganderi* Jur. (in Verh. k. k. Zool.-bot. Ges. Wien, XXV. 1875. p. 780.), mely a dévai Várhegyen fordul elő laza, homokos talajon. Csak nagyon kis mennyiségben szedhettem, de ennek vizsgálata is meggyőzött Limpricht felfogásának helyességéről, ki a Juratzka faját, mint ilyet tartja munkájában, ellentétben több szerzővel, kik a Juratzka fajában a *Weisia rutilans* (Hedw.) Lindb. pusztá formáját látják. Bizonyos ugyan, hogy a Juratzka-féle faj nagyon közel áll a *Weisia rutilans*-hoz, de azzal, mint Philibert, Boulay és többen akarják, formai alárendeltségbe nem vihető. Mindenesetre elég subtilis, de nagyon állandó bélyegeg azok, a melyek az ilyen hozzákapcsolásnak ellene mondanak. Az exothecium sejtjeinek nagyobb mérete, a spórák állandó kisebbsége, a kupak csőrének a tokhoz viszonyított hossza, de leginkább a levél szerkezete ilyen egyesítést nem engednek meg.

A *Weisia Ganderi* Jur. nagyon ritka mohfaj. Tirolban fedezte föl Gander, ugyanott gyűjtötte későbbben Reyer is. E helyeken kívül Franciaországból csupán Philibert közli. Általában hasonló legközelebbi rokonához, a *Weisia rutilans*-hoz, de attól a föntiek szerint jól megkülönböztethető.

IRODALMI ISMERTETŐ.

Róth Róbert: *A magyarhoni Erica-félék összehasonlító levélanatómiája.* Kolozsvár, 1902. Doctori dissertatio.

A 46 oldalra terjedő és 19 szövegek közötti rajzzal kísért értekezés a hazánk flórájához tartozó Ericaceae családbeli 10 génusz, 19 fajának levélanatómiáját tárgyalja. Róth e tárgy feldolgozásakor nem a rendszertani és földrajzi szempontokra van tekintettel — a milyen szempontokból külföldön ez irányban már többen foglalkoztak — hanem az anatómiára, a physiologiai rendszerekre; ennek megfelelően dolgozata 3 részre oszlik.

Az egyes fajok tárgyaláskor csekély eltéréssel a Bentham és Hooker-féle rendszert követte, arra törekedvén, hogy a hasonló levélszerkezetű és egymás közelében előforduló fajok a dolgozatban is egymás mellé kerüljenek.

Vizsgálatait a lehetőség szerint élő anyagon végezte, melyet a hazánkbeli vadon tenyésztő növényeken kívül a kolozsvári egyetemi botanikai kert szolgáltatott.